

DE SPORTZOMER VAN VANDEWEGHE

Sportjournalist Hans Vandeweghe laat tijdens het WK elke dag zijn licht schijnen op het reilen en zeilen in Rusland.



Ten westen van Moskou, in de bossen...

Soms maak ik een grapje op deze plaats, zoals nu: niks beter dan een politiestaat – nóg beter, een echte dictatuur – om een groot kampioenschap te organiseren. Alles loopt op wielotjes, het verkeer wordt omgeleid voor je comfort, je bent heer en meester met zo'n plastic kaart op je buik, je verplaatst je ongehinderd en of je nu de metaalde-tector laat afgaan of niet – altijd met iPhone, laptop en iPad – geen mens die er iets van zegt. Zolang je er maar niet uitziet als een Tsjetsjeen. Een journalist die er niet al te Kaukasisch uitzag en die de Metropol in wilde, moest wel even in zijn rugzak laten kijken. Wij liepen gewoon door. Is het dat wat ze bedoelen met *racial profiling*? *I love it.*

Maar wat hiervoor staat, is een grapje. Bovendien klopt het niet helemaal. Het klopte niet in Rio voor de Olympische Spelen, het klopt ook hier in Moskou niet. Hoe dat in Sotsji en Kaliningrad gaat, daar hoort u nog over, maar heel Moskou lijkt een beetje op de Antwerpse ring op een zware avondspits, maar dan twee keer breder. Er is soms geen doorkomen aan en er is geen sprake van een preferentiële behandeling.

Daarom is de organisatie die ons in goede banen probeert te leiden, extra voorzichtig en vertrokken we bijvoorbeeld gisteren net niet in het holst van de nacht, tweeëneenhalf uur op voorhand, voor de 35 kilometer tot aan Hotel Metropol in hartje Moskou. Uiteraard waren we daar een uur te vroeg, uiteraard werd de tijd overbrugd met een latteetje en uiteraard betaalde je daar flink voor: 7 euro en de roebel schijnt ongeveer op zijn laagst te staan.

Het triumviraat van de KBVB

De Metropol is geen gewoon hotel, het is het hoofdkwartier van de UEFA en daar logeert het triumviraat van de KBVB. Het eerste triumviraat bestond uit Julius Caesar, Gnaeus Pompeius Magnus en Marcus Licinius Crassus en die wantrouwden elkaar. Het heeft toch tien jaar geduurd. Hoe dat tussen de heren Gerard Linard, Bart Verhaeghe en Mehdi Bayat zit, en wie van de drie de Rubicon zal oversteken, is niet helemaal duidelijk. Maar ik heb wel een idee.

Linard is bondsvoorzitter bij de gratie van Verhaeghe, die als clubvoorzitter en -eigenaar zelf geen voorzitter kan zijn, maar in deze constellatie gewoon de baas is. Hij heeft nu al twee keer een CEO laten aanstellen met Club Brugse connecties, maar hij houdt zich ver van elke beïnvloeding. Zegt hij zelf.

Wat de drie bobo's aan de pers kwamen vertellen, was hun plan om de bond te professionaliseren. Een beetje vreemd wel dat het helemaal werd uitgelegd door een gepensioneerde, eentalige man van 75 die daar volgens de statuten niet meer had mogen zitten, maar al bij al is deze Gerard Linard een aardige vent. En Bayat is ook charmant, al zou ik er niks van durven kopen. Zelfs Verhaeghe kan aardig zijn en als hij de bond de weg laat bewandelen van zijn club, dan zijn ze bij de KBVB nog zo slecht niet af.

Overigens heeft deze World Cup allesbehalve de stad ingenomen, al heeft dat ook te maken met de tegenstander in de openingswedstrijd. Ik heb in het halfuurtje dat ik blokje rond liep onder meer langs het Bolsjoi welgeteld één Arabier gezien en die had een bodyguard bij. De Russen lieten zich niet

zien en terwijl ik dit tik is het 5-0 geworden.

Van downtown Moskou ging het in één ruk – nu ja, anderhalf uur rijden over 35 kilometer Antwerpse ring – naar Dedovsk, ergens in de Moskouse bossen. Om u wat te oriënteren, ten westen van Moskou is heel veel bos. Ten zuiden van Moskou ook. En ten oosten en ten noorden, maar wij zitten dus met het pershotel en het trainingscentrum ten westen van Moskou. Daar in die bossen ligt het dorp Dedovsk en daar was gisteren in het ten behoeve van de Rode Duivels onlangs opgekalefaterde Goetsjkovo-sportcomplex een open training, ten behoeve van het lokale publiek.

Vierhonderd of wat locals woonden de training bij. Minimaal honderd politieagenten en ander veiligheidspersoneel, plus de onvermijdelijke vrijwilligers die geen woord over de Russische grens spraken, leidden het event van het jaar in Dedovsk in goede banen. De vrijwilligers zijn best wel oké, ondanks de taalbarrière. Ze doen hun best, ze zijn jong en ze willen dat we ons welkom voelen.

Na de open training volgende de allesbehalve open persconferentie van de Belgen. De interessante dingen, daar hebben we nog tijd voor en die leest u – als ze heel erg interessant zijn – elders op deze pagina's. De oninteressante, daar zullen we u niet mee lastigvallen. De absurde daarentegen, die mogen we u niet onthouden.

**Aan alles hebben ze
gedacht bij de bond,
maar niet aan
een sportpsycholoog
om voetballers
van hun angsten
als een te laag debiet
van het internet
af te helpen**

Thorgan Hazard verscheen gisteren aan de pers en dat ging zo. U herinnert zich vast nog matrasgate, het wereldschokkende verhaal dat bepaalde matrassen van bepaalde spelers niet naar Rusland waren gestuurd? Matrasgate bleek matrasscheet, maar gisteren ging het in een andere context weer over de matrassen.

Vraag: "Goed geslapen, Thorgan, op je gepersonaliseerde matras?"

Thorgan: "Zeer goed. Ik moet de matrassenmensen bedanken. Dat hebben ze goed gedaan. Thuis slaap ik anders ook wel goed. Dat is dan wel niet op dezelfde matras."

Niks verzonnen, zo ging het eraan toe.

De kleine broer van Eden had namens hemzelf, zijn broer en wat andere slachtoffers dan wel één klacht. "We hebben een probleem met de wifi. Soms spelen we met te veel samen Playstation en dan hapert de wifi. *Des fois, ça bloque.*" Aan alles hebben ze gedacht in die uitgebreide staf, maar niet aan een sportpsycholoog om voetballers van hun existentiële angsten als een te laag debiet van het internet af te helpen. Verhaeghe heeft gelijk: hoog tijd dat de bond professionaliseert.